

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

บังคับในท้องที่บางจังหวัด (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๒๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๖

เป็นปีที่ ๓๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ บังคับในท้องที่บางจังหวัด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ บังคับในท้องที่บางจังหวัด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ บังคับในท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครนายก จังหวัดนราธิวาส จังหวัดพะเยา จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสตูล จังหวัดสุโขทัย จังหวัดหนองคาย และจังหวัดอ่างทอง

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิณสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๒๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๖

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบัน การศึกษาชั้นอุดมศึกษาได้ขยายออกไปยังท้องที่จังหวัดต่าง ๆ มากขึ้น เยาวชนและผู้ที่อยู่ระหว่างการศึกษามีได้เดินทางไปศึกษาต่อในจังหวัดที่มีสถานศึกษาชั้นสูงตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก นักเรียนและนักศึกษาบางส่วนได้เข้าพักอยู่ในหอพักที่เอกชนตั้งขึ้นมาโดยเจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถควบคุม ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาอันไม่พึงปรารถนาต่าง ๆ เหมือนดังที่เคยปรากฏมาแล้วก่อนมีการใช้บังคับพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ เช่น หอพักบางแห่งเป็นแหล่งมั่วสุมของพวกทุจริต มีฉ้อฉล หรือช่องโหว่ และบางแห่งก็เป็นแหล่งอบายมุขที่เพาะความประพฤติชั่วให้แก่เยาวชนของชาติ สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ บังคับในท้องที่บางจังหวัด จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้